

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از: ش. آهنگر

۱۱/۰۱/۲۴

نیروهای متجاوز از افغانستان بیرون شوید!

این پیامی است که در مظاهرة احزاب و سازمان های المانی ضد جنگ در افغانستان که در تاریخ ۲۲ جنوری ۲۰۱۱ م در شهر اسن- Essen المان برگزار شد، به زبان المانی توسط یکی از گردانندگان مظاهرة خوانده شده است.

افغانستان کشوریست که بیش از سی سال در آتش تضادها و حرص امپریالیسم جهانی میسوزد. ابتداء با لشکر کشی سوسیال امپریالیسم به خاک و خون کشیده شد و در نتیجه بیش از یک میلیون انسان قربانی آن تجاوز گردید و قسمتهائی از آبادی ها و کشتزارهایش به ویرانه بدل گردید. در متن همین خونریزی و ویرانی امپریالیسم امریکا و متحدینش برای زدن حریف شان شعار دفاع از اسلام را بلند کردند و مرتجع ترین و وحشیترین فوندامینتالیستهای مثل حکمتیار، ربانی، سیاف، بن لادن، الطواهری و غیره را در پاکستان بسیج و سازماندهی نمودند و آنها را توسط سازمانهای CIA امریکا و ISI پاکستان آموزش نظامی داده و مسلح ساختند تا بروند در داخل افغانستان و در آنجا قتل و کشتار و خرابکاری کنند.

بعد از سقوط شوروی سوسیال امپریالیستی و به قدرت رسیدن گروه های فوندامنتالیست بین این گروه ها بر سر تقسیم قدرت اختلافاتی به وجود آمد که منجر به جنگ های درونی شان شد و در نتیجه دهها هزار نفر از مردم بیگناه کشور ما (افغانستان) کشته شدند. امپریالیسم امریکا و انگلیس به کمک پاکستان و عربستان سعودی گروه وحشی تر طالب را سازماندهی کردند تا با استقرار حاکمیت آنها بتوانند بهتر پلانهای ستراتیژیک سیاسی – نظامی و اقتصادی شانرا در آن منطقه حساس پیاده کرده و هرچه زودتر پایپ لاینی را برای انتقال نفت و گاز از بحیره کسپین تا بحر هند احداث نمایند و ذخایر نفتی کسپین را در اختیار خود بگیرند. و هکذا هرچه زودتر از طریق افغانستان بازارهای تجاری، نیروهای کار ارزان و منابع کشورهای آسیای میانه و مرکزی را به دست بیاورند.

اما این بازی طبق دلخواه امریکا و با سرعتی که سیاستمداران نئولیبرال میخواستند به پیش نرفت و آنها به بهانه حضور بن لادن و آفریدن حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ م به افغانستان لشکر کشی کردند. هزاران تن بمب و راکت را

بر آن سرزمین به آتش کشیده و مردم مظلوم آن فروریختند. امریکائی ها و متحدین شان این جنایت را زیر نام استقرار دموکراسی و بازسازی افغانستان انجام دادند. ولی نتایجی که طی این ده سال تجاوز خونین نیز به دست آمده گواه بر آنست که همه این شعارهای مردم فریب ماسکی بودند بر روی برنامه های خشن جنگی امپریالیستها و تطبیق ستراتیژی جهان گشائی و اشغال کشورها توسط امریکا و متحدینش.

از همان شروع بمباردهای وحشیانه در ۷ اکتوبر ۲۰۰۱م تا اکنون شب و روزی نیست که در آن نیروهای متجاوز به افغانستان خون نریخته باشند و انسانهای بیگناه، اعم از زن و مرد و پیر و جوان و کودک را نکشته باشند. هم اکنون به طور متوسط هر روز بیش از ده نفر غیر نظامی افغان به دست نیروهای نظامی متجاوز که نیروهای ارتش المان نیز شامل آنست کشته میشوند. بمباردها مناطق مسکونی کار هر روزه ارتش های متجاوز است.

برای مدتی سمت شمال افغانستان مقداری آرامتر از جنوب کشور بود و نیروهای المانی کمتر از امریکائی ها و انگلیس ها کشتار میکردند. ولی به گواهی مردم محل هلیکوپترهای امریکائی و انگلیسی عده ای از طالبان مسلح را در تاریکی شب از جنوب افغانستان به شمال منتقل کردند تا نیروهای المانی را بیشتر درگیر جنگ بسازند. انتقال طالبان مسلح توسط هلیکوپترهای امریکائی و انگلیسی به شمال افغانستان آنقدر سروصدا راه انداخت که حتی کرزی رئیس جمهور دست نشاندۀ امریکا زیر فشار بر آن اعتراض کرد. و حال سمت شمال افغانستان نیز به حمام خون بدل شده است.

هم اکنون با آنکه طی ده سال است که بیش از ۱۴۰ هزار عسکر و صاحب منصب کشورهای امپریالیستی (ناتو) با پیشرفته ترین بمب افکن ها و اسلحه مدرن در افغانستان حضور دارند. اما افغانستان یکی از نا امن ترین نقاط جهان است و در آن جنگ و خونریزی خیلی بیشتر از گذشته جریان دارد. حضور نیروهای مسلح متجاوز خارجی نه تنها نتوانسته صلح و آرامش را در آن کشور بیاورد، بلکه صلح نسبی را نیز به هم زده و به جنگ و خونریزی شدت بخشیده است.

در افغانستان همین امروز به اساس آمار ملل متحد بیش از ۹ میلیون انسان گرسنه وجود دارد که در شبانه روز یک مرتبه هم نمیتوانند غذا به سیری بخورند. موسسه غذائی ملل متحد اخطار داده است که اگر به این مردم غذای فوری نرسد، شاهد یک فاجعه انسانی خواهیم بود. موسسه غیردولتی "تحقیق و ارزیابی افغانستان" گفته است که بیش از ۷۰ درصد افغانها به بحران غذائی روبرو هستند و ۳۶ درصد مردم آن به خطر قحطی مواجه اند. موسسه ملل متحد برای نجات این گرسنگان ۶۵۰ میلیون دالر از جامعه جهانی کمک خواسته است.

افغانستان هم اکنون بلندترین آمار خودکشی زنان را دارد. درین کشور که امریکائی ها و متحدین شان شعار دفاع از آزادی زنان را بلند کرده اند، هر روز بطور متوسط پنج زن و ماهی ۱۵۰ زن خود کشی میکنند. این فاجعه محصول ظلم و بیدادی است که بر زنان افغانستان حاکم است. زن افغان از ابتدائی ترین حقوق انسانی محروم است و فقط عده انگشت شمار عروسک های دست پرورده خود را امپریالیستها اینجا و آنجا به نمایش میگذارند، به ستیج ها میکشند و به آن ها مدال و جایزه اعطاء میکنند تا مردم امریکا و اروپا را بفریبند و بگویند که زنان در افغانستان به آزادی رسیده اند. در حالیکه هم اکنون بدترین ظلم و ستم در قریه قریه کشور ما و حتی در شهرها در حق زنان روا داشته میشود. شما در کدام محفل حتی رئیس جمهور افغانستان، معاونینش ویا وزرای آنرا دیده اید که با خانم های شان حاضر شوند؟ آنها هرگز حق شرکت در محافل را در کنار مردان به زنان خود نمیدهند. حال چه انتظاری

از دیگران میتوان داشت. این خود نشانه ایست از زن ستیزی حاکمان و حاکمیت افغانستان که متحدین امریکائی و اروپائی شان هیچگونه اعتراضی برآن ندارند.

در افغانستان همین امروز بیش از ۲ میلیون طفل مساعد به مکتب رفتن، حق و امکان مکتب رفتن را ندارد و از این ابتدائی ترین حق شان محروم اند. مکاتب اکثراً شکل نمایشی دارد. یا معلم ندارند، یا کتاب درسی موجود نیست، یا جائی برای نشستن ندارند. فقط برای آمار دهی و فریب مردم، به ویژه مردم امریکا و اروپا که خیلی آماری ساخته شده اند، لیست طولی از مکاتب را ازینجا و آنجای افغانستان منتشر کرده اند، ولی هرگز درپی راه اندازی و بهره برداری سالم این مکاتب نبوده اند.

آمار بیماری ها در افغانستان بیداد میکند. مردم برای مداوای ساده ترین امراض شان به کشورهای ایران، پاکستان و هند باید بروند و آنجا هم مصرف گزافی از کرایه رفت و آمد، هتل بود و باش و تکس های بالا بر آنها تحمیل میشود. فقط عده محدودی میتوانند از آن بهره گیرند. اما میلیونها انسان حتی به یک تابلیت آسپرین هم دسترسی ندارند. از هر سه تا پنج کودکی که به دنیا میآید، یکی قبل از یکسالگی می میرد. علت آن هم فقر و نبود امکانات صحی و غذائی است.

از هر پنج مادر، یکی در وقت تولد طفلش از بین می رود. و این خود نشانه سطح رشد بخش صحی در افغانستان است که ۴۶ کشور گویا برای حفظ آن به آن تجاوز کرده اند.

هم اکنون افغانستان دومین کشور فاسد جهان است که در آن رشوت، فساد اداری، بی نظمی، بی اداری و... حاکم است. امریکا و متحدین اروپائی اش ده سال است که از دولت سازی سخن میزنند و اما دولت ساخته و پرداخته شان ترکیبی است از فاسد ترین بنیادگراهای جهادی- طالبی و فاسد ترین تکنوکراتهای دستنشانده کشورهای غربی و خلقی- پرچمیها که مشترکاً به غارت و چور و چپاول مردم مشغول هستند و ملیاردها دالر را حیف و میل کرده اند. این وضعیت به حدی رسوائی بار آورده و سروصدا راه انداخت که بالاخره "دولتمداران" افغانستان متحدین امریکائی - اروپائی شان را نیز شریک جرم شان دانسته و افساءگری های زیادی کردند که در تمام این فساد مالی و اداری امریکائی ها و اروپائی ها هم با آنها شریک هستند.

افتضاح انتخابات ریاست جمهوری که همگی به تقلب در آن اعتراف کردند و بعد مضحکه انتخابات پارلمان که تا هم اکنون جنجال تقلبات گسترده آن حل نشده، اوج نمایش مسخره دموکراسی امریکائی در افغانستان است.

نغاره دموکراسی بازی امریکائی ها و اروپائی ها در افغانستان گوش فلک را کر کرده است. اما تازه ترین گزارش منتشر شده حاکی است که افغانستان در قطار بدترین کشورهای ضد آزادی قرار دارد. در آنجا از آزادی هائی که در اعلامیه حقوق بشر آمده هم خبری نیست، روزنامه نگاران و روشنفکران به جرم گفتن گوشه ای از حقایق زندانی می شوند. روزنامه ها و نشرات زیر سانسور است، سایت های انترنیتی فلتر میشوند، جوانان به نشر مقالاتی که از انترنیت کشیده اند به زندان میافتند و... زنان هیچ گونه برابری با مردان ندارند، دختران خورده سال را به زور به ازدواج مردان بزرگتر از پدران شان در میاورند و... اجبار مذهبی حاکم است و تغییر مذهب جزای اعدام دارد و... اینها ایند حاصلات حضور ارتش های متجاوز خارجی و دموکراسی شان.

محصولات جدی دیگری که بعد از تجاوز امریکا و متحدینش به افغانستان رشد فوق العاده کرده است عبارتند از :

۱- تولید تریاک و تبدیل آن به هیروئین که به کمک دستگاه ها و مواد ساخته شده در کشورهای غربی صورت میگیرد. ورود این دستگاه ها و مواد کیمیائی به قول مردم توسط نیروهای خارجی میسر است. هکذا صدور دهها تن

مواد مخدر به اروپا فقط با طیارات نظامی و دیپلماتیک که هر روز بدون مجوز و بازرسی به افغانستان رفت و آمد دارند، صورت میگیرد.

۲- افزایش ترور و تروریسم و پیدایش نیروهای انتحاری از محصولات تجاوز است که هر روز از مردم غیر نظامی و مظلوم افغانستان دهها قربانی میگیرد.

۳- آدم ربائی و آدم فروشی که وسیله شده برای باندهای جنایتکار که در پیوند با حاکمیت و طالبان به آن دست میزنند.

درین میان به قیمت زندگی رقتبار ملیونها انسان و از پول مالیه دهندگان اروپائی و امریکائی عده محدود عناصر فاسد جنگسالار - تکنوکرات مولتی ملیونر شده اند و قصرهای لوکس و ساختمانهای بلند منزل برای شان اعمار کرده اند. این عده هم در حاکمیت هستند، هم NGO دارند، هم در قاچاق مواد مخدر نقش اساسی دارند، هم نیروی مسلح دارند و به ترور و ناآرامی ها دامن میزنند. نیروهای تجاوزگر خارجی - به شمول المان - با این چنین کسانی همکاری و همراهی میکنند و بر مردم افغانستان ستم روا میدارند.

نجات مردم افغانستان فقط با خروج اشغالگران و عناصر و نهادهای مزدور مسلح و غیر مسلح بومی ساخته دست شان از جمله طالبان، جنگسالاران و تکنوکراتهای فاسد میسر است و بس. فقط با سپردن سرنوشت مردم به دست خودشان است که افغانستان میتواند به آزادی، آبادی و رفاه برسد.

دست تجاوزگران و عمال بومی شان از افغانستان کوتاه!

پایان